

O stížnosti nařikající rozhodnutí toto pro nezákonnost uvažil nss: St-lé popírají platnost § 11 dávk. pravidel, vyhlášených jako dodatek III. k prov. nař. z 27. dubna 1922 č. 143 Sb., podle něhož při výpočtu držby neběře se ohled na dobu držby před 1. lednem 1914, tvrdíce, že ustanovení toto jest v rozporu s ustanovením § 11 nař. z 23. září 1920 č. 545 Sb., dle něhož se při výpočtu držby neběře ohled na dobu držby před 1. lednem 1903; nařízení toto bylo prý vydáno dle zák. z 9. dubna 1920 č. 280 Sb. a má tedy moc dřívějšího zem. zákona, a nemůže býti změněno pouhým prov. nařízením k jinému zákonu, totiž k ob. fin. novele z 12. srpna 1921 č. 329 Sb.

Názor tento nelze uznati správným.

Nss již ve svém nář. Boh. 4017 adm. vyslovil právní názor, že ob. fin. novelou, tedy zákonem, a to odst. 4. § 35 ve spojení s § 37 byla vláda k vydání jednotného řádu o vybírání dávky z přírůstku hodnoty výslovně zmocněna, takže tímto zákonným ustanovením objektivní právo dávky z přírůstku hodnoty bylo nově upraveno a dosavadní předpisy zákonné zrušeny. Na základě cit. ustanovení ob. fin. novely, tedy na základě ustanovení zákona a zmocnění v něm obsažených, byla vydána pravidla nařízením z 27. dubna 1922 č. 143 Sb. a spolu s tímto nařízením vyhlášena dne 23. května 1922, a nabyla dle § 30 účinnosti od tohoto dne a platí pro převody nastalé od téhož dne.

Vydáním jich pozbylo tedy vl. nař. č. 545/1920 platnosti, pokud jde o převody nemovitostí, nastalé ode dne 23. května 1922, a postrádá tedy názor stížností hájený vzhledem k tomu, že jde o převod uskutečněný kupní smlouvou ze dne 17. listopadu 1922 veškerého základu.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4623.

Administrativní řízení. — Pošta. — Dávka z přírůstku hodnoty: O doručování poštou doporučeně s návratkou.

(Nález ze dne 20. dubna 1925 č. 5942.)

Prejudikatura: Boh. 3203 adm.

Věc: Dr. ing. František S. v H. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody. Platebním rozkazem z 2. června 1922 vyměřil zem. insp. pro zem. dávky v Praze z převodu mlýna v L., jež st-l kupní smlouvou z 27. července 1921 zcizil za 265.000 K, dávku z přírůstku hodnoty částkou 51.190 K 88 h. V odvolání žádal st-l, aby k nabývací hodnotě připočtena byla částka 40.000 Kč z důvodu vynaložených nákladů na trvalé zlepšení hodnoty nemovitosti, namítaje, že vyzvání k podání přihlášky k dávce neobdržel a vydané vyzvání doručeno bylo toliko jeho manželce. Žal. úřad nař. rozhodnutím odvolání zamítnul, vysloviv v důvodech právní názor, že preklusi ve smyslu § 16 d. ř. není na závalu, že manželka st-lova vybídnutí inspektorátu za něho přijala, ježto dle dávko-

vého řádu toliko platební rozkaz nutno doručiti do vlastních rukou, výměry jiného druhu však během vyměřovacího řízení vydané stačí zaslati jako doporučenou zásilku, pro jichž doručení platí pak ustanovení poštovního řádu z r. 1916 o náhradním doručování.

Nss o stížnosti uvážil toto:

Jak nálezem nss-u Boh. 3203 adm. bylo vysloveno, předpokládá dávk. řád, aby vyzvání dle § 16, odst. 1, věty 2. obdržel buď sám zcizitel anebo jeho vykázaný zmocněnec. — — —

V tomto případě není sporno, že poštovní zásilka, obsahující vybidnutí dle § 16, odst. 1. a poučení dle § 16 odst. 2. d. ř. byla doručena choti st-lově, která nebyla vykázaným zmocněncem jeho. Doporučená zásilka tato mohla by arciť zásadně podle § 127 č. 2 lit. a) poštovního řádu z 22. září 1916 č. 317 ř. z., jehož se nař. rozhodnutí dovolává, doručena býti náhradou s právním účinkem vůči st-li i jeho manželce. Zásilka ona byla však doporučeně zaslána s n á v r a t k o u, pro tento případ však cit. poštovní řád v § 127 č. 2 lit. b) výslovně stanoví, že náhradní doručení jest vyloučeno.

Žal. úřad vycházel tedy při svém rozhodnutí z nesprávného právního posouzení věci a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4624.

Státní zaměstnanci: I. * Námitka, že byt nabídnutý státnímu zaměstnanci nevyhovuje vzhledem k zdravotnímu stavu rodiny, není irrelevantní pro posouzení nároku na diety z titulu vedení dvojí domácnosti. — II. Kdy je s nepřijetím bytu v novém působišti stát. zaměstnance spojena ztráta nároku na uvedené diety.

(Nález ze dne 20. dubna 1925 č. 7385.)

Prejudikatura: Boh. 2893 adm.

Věc: Pavel M. v L. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o diety z titulu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Žádost st-le o přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti od 27. prosince 1924 až do jarního období, opírající se o to, že pro srdeční chorobu manželky následkem kloubového rheumatismu nemůže se v zimním období do přiděleného vlhkého bytu nastěhovati a že byt tento skládající se pouze z jednoho pokoje a příslušenství, jest příliš malý k umístění nábytku st-lova, byla nař. rozhodnutím zamítnuta. — — —

O stížnosti uvážil nss toto: — —

St-l opíral svůj nárok na přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti o dva momenty, a to, že přidělený byt co do výměry jest nedostatečný, poněvadž v něm nelze všechn nábytek umístiti, a že manželka jeho pro chorobu se do vlhkého bytu v zimním období nemůže nastěhovati. Oba tyto důvody nebyly nař. rozhodnutím uznány za podstatné.